Taantege Taline linna,
Rüig o meie riigi pääl,
Wõnd o meie wällä pääl.
Olla Rüiga soolte tuuwa,
Taline tabade tetta,
Wõnnu wõteme walade.
Riia soola soolatsep,
Taline taba parebe,
Wõnnu wõteme iluse.

W VIII

Weli ella wellekene!
Toodit kurta kosimede,
Wiinä wiimäde külässe,
Saaja saamade talusse;
Toodit kullage kõnelta,
Õbege elu eläde,
Wasel aia armu juttu.
Weli ella wellekene!
Lätsit aita sa mäele,
Eitit sängü sa magame,
Pannit kulla päetsesse,
Wõtit õbe õlmu laani,
Karda sa alla kasuku.
Kuld es kosta welleke,
Kuld es kosta päetsina,

Õbe es õika õlmu laani,
Karda ei alla kasuku.
Käänit külle-löüsit külle,
Ait sa jala-löüdsit jahe,
Käänit sellä-löüsit seinä,
Töusit ommuku sa ülesse,
Lätsit alla tare manu,
Wõtit ennele kõnelta:
Emakene ennekene!
Rutta sa alla Ruusi poole,
Lase alla Laadsi poole,
Wii sa wiinä Weewerelle,
Ruusi Kärdu tüterelle,
Wii nüüd wiina minneenna,
Too näiu tulleenna.
Enne wastu wõidelija;
Oh mu põiga nõori tanni,
Seda ei ole imet enne ollu,
Enne ollu, muine kuulu,
Et wiias wiinä minneenna,
Tuuwas näiu tulleenna!
Wiin ju wiias wiisi kõrda,
Kossul käuwäs kuusi kõrda,
Wiias wiisi witsalista,
Tõise wiisi witsategi,